

KAPITOLA 1

Lehká nákladní loď *Bargain Hunter* klouzala černým vesmírem a stříbřitě se leskla, jak její trup odrážel záři vzdálených hvězd. Světla měla ztlumená, navigační majáky vypnuté a ve většině jejích průzorů se zračila temnota okolního kosmu.

Její motory však běžely na plný výkon.

„Držte se!“ štěkl Dubrak Qennto do burácení namáhaných motorů. „Už je tady zase!“

Jorj Car'das zaťal zuby, aby mu přestaly cvakat, jednou rukou se chytil opěrky křesla a druhou zadal poslední souřadnice do navigačního počítače. Právě včas. *Bargain Hunter* sebou prudce smýkl doleva a kolem průzoru můstku proletěla dvojice zářivě zelených blasterových paprsků. „Car'dasi?“ křikl Qennto. „Hoď sebou, hochu.“

„Házím, házím,“ zavolal Car'das v odpověď. Byl v pokušení poznamenat, že tohle zastaralé navigační vybavení patří Qenntovi, ne jemu. A stejně tak i nedostatek smyslu pro diplomacii a zdravého rozumu, který je dostal do tohoto maléru. „Co takhle zkusit si s nimi promluvit?“

„Skvělý nápad!“ odsekl Qennto. „Nezapomeň Proggu pochválit za poctivost a obchodního ducha. To na Hutty vždycky zabírá.“

Poslední slovo podtrhl další příval blasterových střel, jež minuly loď ještě těsněji než před chvílkou. „Raku, motory nemůžou tuhle

rychlost vydržet věčně," ozvala se Maris Ferasi z křesla kopilota. Její tmavé vlasy se zeleně zaleskly pokaždé, když kolem prolétla střela.

„Ani nemusí,“ zavrčel Qennto. „Stačí, když vydrží do té doby, než budeme mít nějaká čísla. Car'dasi?“

Na Car'dasově panelu se rozsvítila kontrolka. „Hotovo,“ zavolal a poslal ta čísla na konzolu pilota. „Nebude to moc dlouhý skok –“

Prerušilo ho zapraskání odkudsi ze zádě a blasterové paprsky nahradily zářící hvězdné čáry, jak *Bargain Hunter* skočil do hyperprostoru.

Car'das pomalu nabral do plic vzduch a potom jej tiše vydechl. „Tohle ve smlouvě nebylo,“ zamumlal si pod vousy. Pro Qennta a Maris ještě nepracoval ani šest standardních měsíců, ale za tu dobu jim už podruhé šlo o život a museli před někým brát do zaječích.

A tentokrát proti sobě poštvali *Hutta*. Qennto, pomyslel si Car'das nevlídně, má na získávání nepřátel skutečný talent.

„Jsi v pořádku, Jorji?“

Car'das vzhlédl a zamrkal, aby si z oka vyhnal zbloudilou kapičku potu. Maris se otočila v křesle a upřela na něj starostlivý pohled. „Nic mi není,“ odpověděl a málem se lekl, když uslyšel, jak se mu chvěje hlas.

„Samo sebou,“ ujistil Qennto Maris a také se otočil, aby pohlédl na mladšího člena posádky. „Ty střely se k nám ani nepřiblížily.“

Car'das sebral kuráž. „Víš, Qennto, možná bych to neměl říkat, ale –“

„Tak to neříkej,“ odsekl Qennto nevrle a otočil se zpátky ke svému panelu.

„Progga Hutt není někdo, koho chceš mít za nepřítele,“ řekl přes-to Car'das. „Chci říct, nejdřív tu byl ten Rodian –“

„Malá lekce z palubní etikety, hochu,“ skočil Qennto Car'dasovi znovu do řeči, pootočil se a svažtil na něj jedno obočí. „Nehádej se s kapitánem. Nikdy. Pokud ovšem nechceš, aby tohle byla tvoje první a poslední cesta s námi.“

„Stačilo by, kdyby to nebyla poslední cesta mého života,“ zamumlal Car'das.

„Cos to říkal?“

Car'das se zašklebil. „Nic.“

„S Progou si nedělej starosti,“ uklidňovala ho Maris. „Má sice mizernou náladu, ale nakonec ho to přejde.“

„Předtím, nebo potom, co nás tři natáhne na skřípec a stáhne z kůže?“ opáčil Car'das a znepokojeně si prohlížel údaje hyperpohonu. Nestabilita mauvinového anulátoru se prudce zhoršovala.

„Ach, Progga by nás na skřípec nenatáhl,“ ušklíbl se Qennto. „To by udělala až Drixo, kdybychom jí museli říct, že nám sebral její náklad. Náš další skok už máš doufám připravený?“

„Dělám na tom,“ řekl Car'das a pohlédl na počítač. „Ale hyperpohon –“

„Pozor,“ přerušil ho Qennto. „Opouštíme hyperprostor.“

Hvězdné čáry se scvrkly do hvězd a Car'das spustil úplný senzorový sken.

A trhl sebou, když kolem průzoru prosvítila salva blasterových paprsků.

Qennto vyštěkl krátkou kletbu. „Co to *kruci* –?“

„Sledoval nás,“ řekla užasle Maris.

„A už je na dostřel,“ zasyčel Qennto a nutil *Bargain Hunter* do další série úhybných manévrů, ze kterých se Car'dasovi zvedal žaludek. „Car'dasi, dostaň nás odsud!“

„Snažím se,“ křikl Car'das a pokoušel se přečíst data z počítačových displejů, které se mu klepaly a poskakovaly před očima. V žádném případě nestihne spočítat další skok dřív, než Qenntovi dojde štěstí a ten rozběsněný Hutt je konečně trefí.

Ale jestli Car'das nedokáže najít místo, kam by mohli letět, možná dokáže najít všechna místa, kam by letět *nemohli*...

Nebe přímo před nimi bylo plné hvězd, ale byla mezi nimi také spousta prázdných černých míst. Vybral si tu největší mezeru a zadal do počítače příslušný vektor. „Zkus tenhle,“ křikl a poslal ho Qenntovi.

„Jak to myslíš, *zkus*?“ zeptala se Maris.

Frachták se otrásl, když jej dvojice střel zasáhla přímo do zadního deflektoru. „To je jedno,“ řekl Qennto dřív, než mohl Car'das odpovědět. Píchl prstem do svého panelu, a znovu se rozzářily hvězdné čáry a rozpily se do skvrnitého nebe hyperprostoru.

Maris podrážděně vydechla. „To bylo až příliš těsné.“

„Dobrá, zřejmě se na nás opravdu zlobí,“ připustil Qennto. „Takže, hochu. Jak říkala Maris, cos myslel tím *zkus tenhle*?“

„Neměl jsem čas pořádně spočítat skok,“ vysvětloval Car'das, „a tak jsem nás prostě nasměroval do prázdného místa bez hvězd.“

Qennto se k němu otočil v křesle. „Myslíš do prázdného místa bez *viditelných* hvězd?“ zeptal se výhrůžně. „Do prázdného místa bez zhroucených hvězd nebo předhvězdných temných těles nebo něčeho skrytého za mračny prachu? Do *takového* prázdného místa?“ Mával rukou k průzoru. „A navíc směrem k Neznámým oblastem?“

„Tím směrem stejně nemáme dostatek údajů pro řádný výpočet,“ postavila se Maris nečekaně za Car'dase.

„O to nejde,“ trval Qennto na svém.

„Ano, jde o to, že nás zbavil Proggy,“ řekla Maris. „Myslím, že za to si zaslouží aspoň dík.“

Qennto obrátil oči v sloup. „Dík,“ řekl. „To poděkování ovšem vezmu zpátky, pokud vletíme do hvězdy, kterou jsi přehlédli.“

„Myslím, že je pravděpodobnější, že dřív nám vybuchne hyperpohon,“ varoval je Car'das. „Vzpomínáte si na ten problém s anulátorem, o kterém jsem vám říkal? Myslím, že se zhorš–“

Přerušilo ho kvílení přicházející odkudsi z podlahy a *Bargain Hunter* s trhnutím poskočil vpřed jako giffa, která zvětřila kořist.

„Letíme na plný výkon!“ křikl Qennto, když se otočil zpátky ke svému panelu. „Maris, zastav motory!“

„Snažím se,“ překřičela Maris kvílení a prsty se jí roztančily po pultu. „Ovládací vedení vynechává – nemůžu tam dostat signál.“

Qennto se s kletbou vyvlékl z popruhů a zvedl své mohutné tělo z křesla. Rozběhl se úzkou uličkou dozadu, a když míjel Car'dase, jeho loket jen tak tak minul jeho hlavu. Car'das přestal marně mačkat svá tlačítka, také rozepnul popruhy a vyrazil za Qenntem.

„Car'dasi, pojď sem,“ zavolala Maris a ukázala k přídi.

„Možná mě bude potřebovat,“ řekl Car'das, ale přesto změnil směr a vykročil na příď.

„Posaď se,“ přikázala a kývla stranou na Qenntovo prázdné křeslo pilota. „Pomoz mi s kontrolou polohovače – jestli se z tohotohle

vektoru odchýlíme dřív, než Qennto přijde na to, jak zastavit, potřebuju o tom vědět.“

„Ale Qennto –“

„Malá rada, kamaráde,“ skočila mu do řeči, oči pořád upřené na displeje. „Tohle je Rakova loď. Když jsou potřeba složitější opravy, provede je jen a pouze on.“

„I když se v některých systémech vyznám líp?“

„Zvlášť když se v nich vyznáš líp,“ odpověděla suše. „Ale v tomhle případě by ti to nebylo k ničemu. Věř mi.“

„Dobrá,“ povzdechl si Car'das. „Tu důvěru ovšem vezmu zpátky, pokud vybuchneme.“

„Učíš se,“ řekla pochvalně. „Teď proved' systémovou kontrolu skenerů a podívej se, jestli se nestabilita nerozšířila i na ně. Pak udělej totéž s navigačním počítačem. Až se z toho dostaneme, chci si být jistá, že dokážeme najít cestu zpátky domů.“

* * *

Najít způsob, jak vypnout vzpurný hyperpohon a přitom ho neuškvárit, trvalo Qenntovi přes čtyři hodiny. Za tu dobu mu Car'das nabízel pomoc třikrát a Maris dvakrát. Qennto všechny nabídky odmítl.

Z údajů, které přejížděly po displejích, Car'das vyvodil, že někdy během první hodiny opustili poměrně dobře prozkoumané teritorium Vnějšího okraje a vklouzli do úzké části mnohem hůře zmapovaného teritoria známého jako Divoký vesmír. A na počátku čtvrté hodiny nechali za sebou i tuto zónu a překročili neostrou hranici Neznámých oblastí.

Od tohoto okamžiku neměli nejmenší tušení, kde jsou nebo kam přesně letí. Kvílení však nakonec utichlo a o několik minut později se nebe hyperprostoru rozložilo na hvězdné čáry a poté na hvězdy. „Maris?“ ozval se z komunikačního panelu Qenntův hlas.

„Jsme venku,“ potvrdila. „Právě provádím sken okolí.“

„Hned jsem tam,“ řekl Qennto.

„Ať už se nacházíme kdekoli, jsme pěkně daleko od domova,“ zamumlal Car'das. Upíral pohled na malou, ale velice jasnou kulovou

hvězdokupu v dálce. „Z žádného světa Vnějšího okraje, na jakém jsem kdy byl, jsem nic takového neviděl.“

„Já taky ne,“ souhlasila Maris vážně. „Snad se s tím počítač nějak vypořádá.“

Když se Qennto vrátil na můstek, počítač stále ještě procházel údaje. Car'das si dal pozor, aby už byl tou dobou zpátky na svém vlastním stanovišti. „Pěkná hvězdokupa,“ poznamenal hromotluk a svalil se do svého křesla. „Jsou tu někde nějaké soustavy?“

„Ta nejbližší je asi čtvrt světelného roku daleko, přímo před námi,“ pokynula Maris k průzoru.

Qennto zasupěl a začal mačkat tlačítka na svém panelu. „Schválně, jestli se tam dokážeme dostat,“ řekl. „Na tak krátký skok by záložní hyperpohon pořád ještě měl mít dost šťávy.“

„Proč nezkusíme opravit loď rovnou tady?“ zeptal se Car'das.

„Mezihvězdný prostor nemám rád,“ odvětil Qennto nepřítomně, zatímco připravoval skok. „Je to temné, studené a opuštěné místo. A ta soustava by navíc mohla mít nějakou tu příhodnou planetu.“

„Což by mohlo znamenat zdroj zásob pro případ, že tu zůstaneme třet déle, než čekáme,“ vysvětlovala Maris.

„Nebo také místo, kde bychom si mohli na čas odpočinout od hluku a neklidu Republiky,“ dodal Qennto.

Car'dasovi se sevřelo hrdlo. „Snad tím nemyslíš –?“

„Ne, nemyslí,“ ujistila ho Maris. „Rak mluví o odpočinku vždycy, když má s někým potíže.“

„Tak to o něm mluví nejspíš dost často,“ utrousil Car'das.

„Cos to říkal?“ zeptal se Qennto.

„Nic.“

„No proto. Tak do toho.“ Ozvalo se zaburácení, mnohem slabší, než jaké vydával hlavní hyperpohon *Bargain Hunteru*, a hvězdy se protáhly do hvězdných čar.

Car'das v duchu odpočítával vteřiny; téměř s jistotou očekával, že záložní hyperpohon každou chvíli vysadí. Jenže nevysadil, a po několika minutách napětí hvězdné čáry znovu zmizely a přímo před nimi se ukázalo malé žluté slunce.

„A jsme tu,“ řekl Qennto spokojeně. „Veškeré pohodlí jako doma. Už jsi zjistila, kde jsme se ocitli, Maris?“

„Počítač na tom pořád pracuje,“ hlásila Maris. „Ale vypadá to, že jsme asi dvě stě padesát světelných let za hranicí neznámého prostoru.“ Zvedla na něj obočí. „Myslím, že až se konečně dostaneme na Comru, bude tam na nás čekat pěkně vysoká pokuta za zpoždění.“

„No tak, děláš si zbytečné starosti,“ plísnil ji Qennto. „Opravit hyperpohon potrvá maximálně den, dva. Když na to šlápneme, nebudeme mít zpoždění ani týden.“

Car'das se zašklebil. Pokud si vzpomínal, byl to právě spěch, co hyperpohon zničilo.

Komunikátor zapípal. „Někdo nám volá,“ oznámil, a když ho zapnul, zachmuřil se. Pohlédl na vizuální displeje, zapátral po neznámém volajícím –

A ztuhl úlekem. „Qennto!“ vykřikl. „Je to –“

Přerušil ho hluboký burácivý smích z komunikátoru. „Takže, Dubraku Qennto,“ zahřměl až příliš dobře známý hlas v huttštině, „ty sis myslíš, že mi utečeš tak snadno?“

„Tomu říkáš *snadno*?“ zavrčel Qennto a zmáčkl přepínač. „Á, na zdar Proggo,“ řekl. „Koukni, jak jsem říkal, já ti nemůžu ty kůže dát. Už mám smlouvu s Drixo –“

„Dej mi pokoj s kůžemi,“ skočil mu Progga do řeči. „Ukaž mi svou skrytou klenotnici.“

Qennto se zachmuřeně podíval na Maris. „Cože?“

„Nehraj si na hlupáka,“ varoval ho Progga hlasem o oktávu hlubším. „Vím, co jsi zač. Neutíkáš *před něčím*, ale spíš *někam*. Tohle je jediná hvězdná soustava tímto směrem, a vida, jsi tu. Kam jinam bys utíkal než na svou tajnou základnu a do své klenotnice?“

Qennto ztlumil vysílač. „Car'dasi, kde je?“

„Sto kilometrů daleko na pravoboku,“ odvětil Car'das. Když spustil plný sensorový sken vzdálené Huttovy lodi, ruce se mu třáslly. „A rychle se přibližuje.“

„Maris?“

„Ten hyperpohon jsi vypnul opravdu důkladně,“ řekla napjatě. „Je úplně zablokovaný. Pořád ještě máme zálohu, ale jestli se pokusíme upláchnout a on nás dokáže znovu vystopovat –“

„Dokáže,“ zabručel Qennto. Zhluboka se nadechl a znovu zapnul vysílač. „Tak to vůbec není, Proggo,“ chlácholil ho. „Jenom jsme se pokoušeli –“

„Dost!“ zahřměl Hutt. „Zaveď mě k té základně. Okamžitě.“

„Žádná základna tu není,“ naléhal Qennto. „Tohle jsou Neznámé oblasti. Proč bych tu asi stavěl základnu?“

Na Car'dasově panelu se rozblikalo světélko. „Něco se blíží!“ vyštěkl a oči mu kmitaly mezi displeji, jak se snažil postřehnout zdroj nebezpečí.

„Kde?“ štěkl Qennto v odpověď.

Teď už to Car'das uviděl, bylo to dole, přímo pod *Bargain Hunterem*: dlouhá tmavá střela letící přímo na ně. „Tamhle,“ bodl prstem pod sebe a nespouštěl oči z displeje.

Až potom si jeho mozek uvědomil, že z této strany po nich huttská loď nemohla vystřelit. Právě otvíral ústa, aby se o ten poznatek podělil s ostatními, když vtom se střela rozletěla na kusy a z její špičky vyletěl chomáč jakési hmoty. Chuchvalec se začal rozpínat, vytryskl ze střepein jako rychle rozkvétající rostlina, až se z něj stala průsvitná stěna více než kilometr široká.

„Vypnout energii!“ křikl Qennto a vrhl se přes svůj panel k hlavním vypínačům. „Honem!“

„Co to je?“ zeptal se Car'das a hmátl po vypínačích na svém vlastním panelu.

„Connorova síť nebo něco hodně podobného,“ procedil Qennto mezi zuby.

„Cože, takhle veliká?“ zeptal se Car'das nevěřičně.

„Prostě udělej, co říkám,“ zavrčel Qennto. Stavová světélka, která až dosud červeně svítila, postupně zhasínala, jak závodili s blížící se sítí o čas.

Síť vyhrála. Car'das stihl přepnout sotva dvě třetiny svých páček, když se po stranách lodi objevily její zvlněné okraje. Sbalily se k sobě a ovinuly můstek –

„Zavřete oči,“ varovala je Maris.

Car'das pevně přitiskl oční víčka k sobě. I přes ně však spatřil náznak oslnivé záře, jak síť vypustila do lodi proud vysokého napětí, a po kůži mu přeběhlo elektrické mravenčení.

A když konečně znovu opatrně otevřel oči, všechna světélka, která předtím na můstku dosud zářila, vyhasla.

Bargain Hunter byl mrtvý.

Zvenčí přišel záblesk od Huttovy lodi. „Zdá se, že dostali i Proggu,“ prohodil; jeho slova zněla v náhlém tichu nepřírozeně hlasitě.

„O tom pochybuju,“ zavrčel Qennto. „Jeho loď je dost velká, aby měla kolektory, které ho před takovýmihle triky ochrání.“

„Vsadím se, že bude bojovat,“ zamumlala Maris napjatě.

„Ano, to každopádně,“ řekl Qennto ztěžka. „Je to moc velký hlupák, než aby si uvědomil, že každý, kdo dokáže vyrobit takhle velkou Connorovu síť, bude mít v rukávu i spoustu dalších triků.“

Z Huttovy lodi vyšlehl zelený proud blasterové palby. Odpověděly mu zářivě modré záblesky ze tří různých směrů; útočící lodě však byly příliš malé nebo tmavé, takže nebyly z *Bargain Hunteru* vidět.

„Myslíte si, že je Progga zaměstná natolik, že na nás zapomenou?“ zeptala se Maris s nadějí v hlase.

„Neřekl bych,“ odpověděl Car'das a ukázal průzorem ven na malé šedé plavidlo, které se zařadilo vedle nich a mířilo jim přídí na levobok. Bylo velké asi jako raketoplán nebo těžký bombardér a mělo oblé, zakřivený tvar, jaký Car'das nikdy předtím neviděl. „Nechali nám stráž.“

„To mě nepřekvapuje,“ řekl Qennto, krátce pohlédl na cizí loď a otočil se zpátky k zeleným a modrým zábleskům. „O co, že Progga vydrží aspoň patnáct minut a vezme jednoho z útočníků s sebou.“

Ani jeden z ostatních na sázku nepřistoupil. Car'das sledoval boj a přál si, aby fungovaly senzory. Během studia něco málo o taktice vesmírných bitev četl, ale strategie útočníků nepřipomínala nic, co si dokázal vybavit. Stále ještě nad tím dumal, když vtom se naposledy modře zablesklo a bylo po všem.

„Šest minut,“ pronesl ponuře Qennto. „Ať jsou kdokoli, jsou opravdu dobří.“

„Ani ty je nepoznáváš?“ zeptala se Maris a pohlédla ven na tichou stráž.

„Nepoznávám ani tvar té lodi,“ zabručel, rozepnul si popruhy a vstal. „Pojďme sečíst škody. A taky se musíme připravit, že budeme mít společnost. Car'dasi, ty tu zůstaneš a budeš hlídat krám.“

„Já?“ Car'dasovi se stáhl žaludek. „Ale co když – co když nám zavolají?“

„Co asi?“ zavrčel Qennto, když spolu s Maris zamířil na zád. „Odpovíš jim.“